

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 227.585 van 28 mei 2014
in de zaak A. 211.563/XIV-35.465**

In zake : 1. XXX
 2. XXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Saartje Demeersseman
 kantoor houdend te 8800 Roeselare
 Jacob van Maerlantlaan 27
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en
Armoedebestrijding
kantoor houdend te 1000 Brussel
Antwerpsesteenweg 59 B
Algemene Directie van DVZ, t.a.v. Bureau DBN
alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 4 februari 2014, strekt tot de vernietiging van het arrest nr. 116.532 van 7 januari 2014 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking nr. 10.313 van 17 februari 2014 wordt het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

Eerste auditeur Marijke Sterck heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 19 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

Het verslag is aan de partijen ter kennis gebracht.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 mei 2014 om 10.30 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Carmenta Decordier, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

Eerste auditeur Marijke Sterck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoekers komen in 2010 België binnen en verklaren zich op 5 juli 2013 een tweede maal vluchteling. De staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 11 juli 2013 telkens een beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

Op 8 augustus 2013 stellen de verzoekers tegen die weigeringsbeslissingen een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Met een beschikking van 2 december 2013, genomen met toepassing van artikel 39/73, § 1 en § 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), wordt aan de partijen meegedeeld dat het niet vereist is dat zij nog mondelinge opmerkingen voordragen, dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure op de in de beschikking aangegeven grond kan worden verworpen en dat de

kamer zonder terechtzitting uitspraak zal doen tenzij één van de partijen binnen een termijn van 15 dagen na het versturen van de beschikking vraagt om te worden gehoord.

Met een arrest van 7 januari 2014 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met toepassing van artikel 39/73, § 3, van de Vreemdelingenwet het beroep omdat geen van de partijen binnen de gestelde termijn zou hebben gevraagd om te worden gehoord. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Uiteenzetting van het middel

4. De verzoekers werpen in een enig middel de schending op van de artikelen 39/56, eerste lid, 39/65, 39/73, § 2 en § 3, en 39/81 van de Vreemdelingenwet, van artikel 149 van de Grondwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel en machtsafwending.

Zij citeren artikel 39/65 van de Vreemdelingenwet en artikel 149 van de Grondwet en voeren aan dat de Raad van State moet nagaan of het bestreden arrest deugdelijk naar recht is gemotiveerd en of het administratief rechtscollege een antwoord heeft gegeven op de door de verzoekers voorgelegde argumenten. De Raad van State kan nagaan of de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het rechtsbegrip niet verkeerd heeft geïnterpreteerd.

De verzoekers stellen vast dat hun beroep tot nietigverklaring met het bestreden arrest is verworpen op basis van de artikelen 39/81 en 39/73, § 2 en § 3, van de Vreemdelingenwet. Zij houden voor dat zij wel aan hun verplichtingen hebben voldaan door met een ter post aangetekende brief van 1 oktober 2013 aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen mee te delen dat zij geen synthesesmemorie wensten in te dienen en door met een ter post aangetekende brief van 4 december 2013 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen te vragen om op zijn oordeel (in de beschikking van 2 december 2013) terug te komen en om te worden gehoord. Er is geen rekening met die brieven gehouden. De verzoekers achten de motiveringsplicht geschonden doordat de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen niet met alle elementen van het dossier rekening heeft gehouden.

De verzoekers besluiten dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet rechtsgeldig naar de in de artikelen 39/73 en 39/81 van de Vreemdelingenwet vastgelegde sancties kan verwijzen nu uit de stukken blijkt dat die Raad effectief de hoger genoemde brieven van de verzoekers heeft ontvangen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is onzorgvuldig geweest en die onzorgvuldigheid kan de verzoekers, aan wie zelf niets kan worden verweten, niet worden aangerekend

5. Op de terechtzitting verklaart de verwerende partij zich naar de wijsheid van de Raad te gedragen.

Beoordeling

6. Artikel 39/73, § 2 en § 3, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 2. Bij beschikking stelt de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter de partijen in kennis dat de kamer zonder een terechtzitting uitspraak zal doen tenzij één van de partijen, binnen een termijn van vijftien dagen na het versturen van de beschikking, vraagt om gehoord te worden. In de beschikking wordt de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan ingewilligd of verworpen worden. Indien een nota met opmerkingen is ingediend, wordt deze samen met de beschikking medegedeeld.

§ 3. Indien geen der partijen vraagt om te worden gehoord dan worden deze geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond en wordt naargelang het geval de afstand van het geding of de gegrondheid van het beroep vastgesteld.”

Uit het rechtsplegingsdossier van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat de in de voornoemde bepaling bedoelde beschikking van 2 december 2013 met een ter post aangetekende brief van 3 december 2013 naar de verzoekers werd gestuurd. Het rechtsplegingsdossier bevat evenwel geen verzoek om gehoord te worden.

Uit de stukken 10 en 11 van de verzoekers en het onderzoek van het auditoraat blijkt dat de verzoekers op 4 december 2013, dit is binnen de 15 dagen na het versturen van de beschikking van 2 december 2013, met een ter post aangetekende brief van hun raadsman een verzoek tot horen hebben ingediend en dat die brief op 5 december 2013 door Bpost aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bezorgd.

Door geen rekening te houden met de brief van de raadsman van de verzoekers van 4 december 2013, is het bestreden arrest genomen met miskenning van artikel 39/73, § 2 en § 3, van de Vreemdelingenwet. Het enige middel is in die mate gegrond en die vaststelling volstaat voor de vernietiging van het bestreden arrest.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het arrest nr. 116.532 van 7 januari 2014 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

2. Dit arrest zal in de registers van voormelde Raad worden overgeschreven, en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van het vernietigde arrest.

3. De zaak wordt verwezen naar een anders samengestelde kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

4. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achtentwintig mei tweeduizend veertien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Carlo Adams,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,
met bijstand van	
Nick Hollevoet,	toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter

Nick Hollevoet

Carlo Adams